

Տարեկան գինը 10 րուբլ կէս տարվանը 6 րուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանց խմբագրատան մէջ:

(Օտարաբաղադրացիք գիտում են ուղղակի

Тифлиса. Редакция „Миръ“

ՄԵՆԿ

Խմբագրատանը բաց է առաւ տեան 10—2 ժամ
(Կացի կիրակի և տոհմ օրերին)

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Հայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաբանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մե առաջարկութիւն — Ն երբին տեսնու-
թիւն: Ներքին լուրեր: — Արտաքին տեսնու-
թիւն: Անգլիա: — Մշակոյն հեռագիրներ: — Զայտ-
արարութիւններ: — Տեղեկացոյց: — Բանասիրա-
կան: Խրատ:

ՄԻ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Մենք, հայերս, առհասարակ
շատ սիրում ենք միմեանց հակա-
ռակ հայեացքներ ու կարծիքներ
յայտնել բայց կան հարցեր, որոնց
հետ մենք այդպէս չենք կարող
վարվել ու ստիպված ենք ակա-
մայ համամիտ լինել օրինակի հա-
մար ով կարող է մերժել, որ մաս-
նաւոր ընթերցանութիւնը նոյն-
քան անհրաժեշտ է ուսանողների
համար, որքան նոյն իսկ զանազան
գիտութեանց ուսանելը: Անկաս-
կած, ոչ ոք: Հէնց սորա համար
է, որ իւրաքանչիւր ուսումնարան,
որչափ էլ որ աղքատ լինէր,
աշխատում է իր սեփական գրա-

տունն ունենալ, իսկ թէ այս աղ-
քատ գրատունները որչափով են
ծառայում իրանց նպատակին, —
այդ ուրիշ հարց է: Բանը նորանում
է, որ մեր ուսումնարանները ի-
րանց չբաւորութեան պատճառա-
ւէն կարողանում գտնել մի փոքր
ի շատ օրինաւոր գրատուն ու-
նենալ նոքա ձեռք են բերում ի-
րանց չնչին միջոցներով մի բանի
գրքեր և կամայ ակամայ նորանով
բաւականում: Պարզ է ի հարկէ,
ամենին, որ այս տեսակ գրատուն-
ները չեն կարող իրանց նպատա-
կին հասնել:

Ուրեմն ի՞նչ արած, ի՞նչ ելք
կայ, գուցէ հարցնեն մեզանից,
ի՞նչպէս մենք մեր աղքատիկ մի-
ջոցներով ձեռք բերենք մեծ գրա-
տուններ:

Հէնց այսպիսի հարցեր պատ-
ճառ եղան հեռու հիւսիսայն գիւ-
ղերում կենդրոնական գրա-
տուններ բանալու հարցը զար-
թեցնելու: Այս նախագիծը ինչ-

պէս, երեւի, շատերին յայտնի է,
նորանում էր որ մի բանի գիւղերի
մէջ տեղը գտնված գիւղում հիմ-
նով այս իսկ գիւղի և շրջապա-
տող գիւղերի ընդհանուր հաշով
մի ընդհանուր գրատուն, որից
կարողանային բոլոր շրջակայ գիւ-
ղերի ուսումնարանները օգուտ
քաղել: Օգուտն ակնհիւ է ա-
մենին:

Չենք կարող արդեօք և մենք
օգուտ քաղել այդ գաղափարից և
իրագործել եթէ ոչ գիւղերում,
գտնել քաղաքներում, օրինակ Թիֆ-
լիզում: Մեր կարծիքով այս միտ-
քը աւելի հաւանական է, քան թէ
իւրաքանչիւր ուսումնարանում ա-
ռանձին գրատուն սահմանելու: Ին-
չու, օրինակի համար, մեր բոլոր
հասարակական ուսումնարանները
մի ընհանուր գրատուն չունե-
նան, որից կարողանային օգուտ
քաղել մեր ուսումնարանների բո-
լոր աշակերտներն ու աշակերտու-
հիւները:

Այս հարցի քննութիւնը թող-
նում ենք մեր ուսումնարանների
վարչութիւններին, իսկ մենք մեր
կողմից կարող ենք ասել, որ այս
մտքի իրագործելու միակ արդեօք
կարող է լինել այն, որ մեզանից
իւրաքանչիւրը սիրում է առանձին
կեանքով ապրել հայերս, որքան
կարող ենք, փախչում ենք ընկե-
րական յարաբերութիւններից —
միասին գործելուց:

Մեր հայերէն գրատունները
յիշելով չենք կարող լուր հաստատ
աղբիւրներից տեղեկացած մի փա-
տի մասին, որ մի քանի երիտա-
սարդներ մտադրվել են հիմնել
Թիֆլիսում մի հայերէն գրատուն:
Նոքա արդէն բաւական գրքեր
են ժողովել թէ հայերէն և թէ
օտար (հայաստանին և հայերին
վերաբերեալ) լեզուներով: Ասում
են՝ որ գաւառներում, ինչպէս
Ախալքալաքում և ուրիշ տեղե-
րում մեծ համակրութիւն է գը-
տել այս գաղափարը: Մենք ցան-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԽՐԱՏ

ԹԵ ԻՆՉՊԵՆ ՍՈՎԵՐՅՈՒՄ ՍՈՒՐԲ ԳԻՐԲԸ
ԱՆԱՍՏՈՑ

Վիճակի համար

Երկու անգամ ես խօսել եմ ձեզ, եղբայրք իմ,
անանոց վրա գուր ռոնհալու մասին, բայց չեմ
բացատրել թէ ինչ է նշանակում այդ գուրը. դուք
մասամբ կարող էիք հասկանալ այդ, մնացածը
կարծեմ ձեզ կասէ ձեր բարի սիրտը:

Այս բարի սիրտը բարի խղճամանքի հետ միասին,
աշխարհի վրա շատ բարեք կը գործեն: Ասկայն
այնպիսի մարդիկ կան որ քիչ գիտեն, բայց բարի
սրտով առաւել բարեք են գործում, քան թէ շատ
գիտունները, որոց սիրտը չար է: Մարդ բարի ի
բարի գործող իւրոց հանէ զբարին, (Ղկ: Գ. 45)
կասէ ամենաբարի Փրկիչն, բարի քրիստոնէայն
կամենում և աշխատում է ոչ թէ նրա համար
որ ինք նմայն հանգիստ ապրի աշխարհի վրա, այլ
և բոլոր իր շուրջը գտնվողները, նա ուրախ է,
երբ որ ուրիշները ես գուր ուրախանան վատնում
է ոչ թէ ինքը միայն, այլ և երբ վտի մէջ է նորա
եղբայրը և բոլոր կենդանիք որ մարդիկ օգտին,
կը ծառայեն: Նա պատրաստ է զոգելու և իր
բարի սրտի մէջ ընդունելու բոլոր Աստուծու աշ-
խարհը:

Բայց միթէ այնքան հեշտ բան է բարի սիրտ
ունենալը, որքան որ հեշտ է նորա վրա խօսելը:
Ո՛հ, եթէ այնչափ հեշտ լինէր, այն ժամանակ կա-
րօտութիւն չը կար մեզ բարեքի սովորեցնելու հա-
մար այնքան խրատելու, և չէին լինի աշխարհում
այն չարիքները, զորս մարդիկ կը գործեն: Վասն
զի ամենայն չարաց արմատը անտոտ և չար
սիրտն է: Եւրոպէ երանին խորհուրդը չարք, սպա-

նութիւնը, չնութիւնը, պոռնկութիւնը, գողութիւնը,
ստութիւնը և արքեպիսկոպիտ կասէ սրտազէտ
Փրկիչն մեր: Բնաւ սրտը մերոց ամենայն դէպքի
ի չարիք: Մարդ կայ որ ըստ երկրաւոր բարի է,
բայց նորան այնպէս են համարում, որովհետեւ չա-
րիք չէ գործում: Բայց գործում է նա բարեք որ
համարտապէս բարի լինի: Ուրիշը տաքանում է,
զրկանք է անում, իսկ յետոյ ամենալիւր իրան
խղճից, աշխատում է քաւել իրանց յանցան-
քը: Դորա համար էլ մենք նորան անուանում
ենք բարի, բայց ամեն մարդ իր համար է բարի և
ոչ ուրիշի, այդպիսի բարեւարտութիւն չէ ուսու-
ցանում մեզ Տէրն մեր:

Քրիստոնէական բարեւարտութիւնը չէ վնասում իր
օգուտը և չա՛նք, այլ ընկերի բարեբաղդութիւնը:
Իսկ ամենաբարին Աստուած այնպէս է կարգադրել,
որ այն օգուտը որ կանխում ենք տալ մեր մերձա-
ւորներին մեզ էլ նորանից օգուտ լինի: Մենք
պէտք է այդ բարեգործութիւնը սովորենք, սէր,
ողորմութիւն և արդարութիւն, ահա նորա պը-
տուհին: Սիրոյ պտուղները տարածվում են նաև
կենդանեաց վրա, և եթէ մեր չար սիրտը չէ կա-
րողանում սովորեցնել թէ ինչպիսի գործերով պի-
տի յայտնելը այդ սէրը, արդարութիւնը, և գիտե-
լիւնը առ անասունս, գտնել լսելը, ողջամիտ խրա-
տին, որ իմնված է Քրիստոսի սուրբ հաւատքի
վրա:

Ուրեմն ի՞նչ կը նշանակէ գուր ունենալ առ
անասունս:

Գուր ասածը, քիչ թէ շատ, հասկանալի է ա-
մեն մարդու, որ միշտ և ցաւ կրած է, և այդ ժա-
մանակ տեսել է մարդկանցից օգնութիւն: Ուստի
մեզ հարկաւոր է մտաբերել և համեմատել մարդ-
կայն վրէտերը անասնոց վրէտերի հետ, այն ժա-
մանակ հեշտութեամբ կը հասկանանք, թէ ինչպէս
պիտի ցուցնենք գուր և կարեկցութիւն մեզից
ստոր կենդանեաց:

Երեւակայեցէք, եղբայրք իմ, որ զձեզ թշնամիք
գերի, առնէին և ծախէին իրեն ստրուկ ձեր
վրա բարձր էին ծանր աշխատանք, որ ձեր ուժից
բարձր լինէր, իսկ դուք ձեր վերջին ոյժը թափէիք
կատարելու ձեզ յանձնված գործը: Զեր ոյժը կը
թուլանայ և հազիւ չունէ կառնուք, բայց ձեր

գլխուն վրա կախված դաւադանք կը սպառնայ
ձեզ: Զեն ինչպիսի ձեզի չը նայելով եղանակի վա-
տութեանը: Դուք մի զաղդել խօսք չէք լսում, ձեւ
վրա թափվում են միայն հայոյանք և յիշոցք,
միթիթարվում էք լաւ կերակրի և տաք տեղի յու-
սով, բայց խղութ: Զեր տէրը այդ մասին հոգ չու-
նի. ձեր առաջը ձգում են մի բան որ հաղիւ նման
է հացի, ձեր շորերը բոլոր պատառոտած են,
ոչ հագնելու և ոչ տաքանալու բան ունիք: Որքան
տոտած է ձեր վրէտը, տէրերդ ձեր ծանր աշ-
խատանքից մեծ օգուտներ ունի և ձեզ վրա չէ
ցաւում:

Քիչաչափ անգուր, ինչպիսի խտապիրտ տէրեր
են, կասէ անշուշտ որ և իցէ դրոյ մարդ, որ
տեսնում է ձեր տառապանքը, պղպտէ կեանքը
մահից վատ է:

Միթէ այդպէս չեն վարվում և այն տէրերը, որ
գուր չունեն աշխատող անասնոց վրա: Եւրա-
բեռնում են գնոտա չարաչար և նրանց ուժից վեր,
վատ են կերակրում, անխնամ ու անապօր են
պահպանում, միջոցաւ արդարութեան ամենապարզ
զգացումը պահանջում է, որ մենք երբ չանվում
ենք աշխատող անասուններից ոչ թէ պէտք է
ձգենք նրանց պայտի տանջանքների մէջ, որոնց
նրանք արժանի չեն, այլ և պէտք է նրանց ոյժը
պահենք և լաւ կերակրենք:

Գիտեմ եղբայրք, որ ձեզանից շատերը իրենք
չունեն լաւ տուն և համեղ կերակուր, սէլ երբ
մտածենք անասնոց համար, կասէք գուր երբ,
մենք եւրոպացիներ, ցաւում եմ ձեզ վրա, եղբայրք
իմ, բայց երբ յիշում եմ թէ ինչքան փողեր էի
ծախում իմիջիւր համար, այն ժամանակ տեսնում
եմ որ ձեզանից շատերից արդատութիւնը ա-
ռաջ է գալիս ձեր անխնամութենից և անփութ-
կարութենից:

Երեւակայեցէք դարձեալ, եղբայրք իմ, որ ձեր
փողերի որդին անդիտութեամբ և առանց դիտա-
ւորութեան ձեր հարկանին որ և է վնաս է
տուել, և նա իրան կամայ և վրեժխնդրութեան
չափ չը դնելով, ոտքը կամ ձեռքը կտարէ և միա-
միտ երեկային: Ինչպիսի խտապիրտ և բարբարոս
կանոնակէք ձեր հարկանին: Ուրեմն միթէ նոյն
կամ դորա նմանը չեն անում և նոքա, որոնք վնա-

սում են աշխատող անասուններուն, երբ նոքա
մտում են պարտեղը և վնասում են նրանց վարու-
ցանքին: Գլխացէք անասնոց վրա, քնեցէք դիրքը,
բայց մի ծեծէք, վասն զի նոքա ոչինչ չեն հա-
կանում, երբ ուտում են ձեր վարուցանքը, նոքա
չեն իմանում որ դորանով ձեզ վնասում են. պա-
հանջեցէք այն տէրերից, որոնք չեն հոգում իրանց
անասունների վրա:

Երեւակայեցէք նաև փորձանք մի, անբնակ և
անծանօթ դաշտի մի մէջ բուրբ էք հանդիպել,
թափառում էք ուր ձեր աչքը կորում է, բայց
ձեր ոյժից ընկնում էք, հեռուն ոչինչ չէ երևում,
ձեզ մահ է սպառնում, օգնութեան յոյս չը կայ:
Եւ ահա մութը մառախուղի միջից տեսնում էք
որ մէկը ձեր դիմացն է գալիս: Զեր ոյժը չու-
րողվում, են անհամբեր սրտով օգնութեան էք
սպասում, ձեզ են մօտենում, նրանց ոտներն էք
ընկնում աղաչանք որ ազատեն զձեզ վտանգից,
բայց ձեզ ոչինչ չեն պատասխանում, և պաղ կեր-
պով ձեր մօտից անցնում են: Այն անցորդները
ժամանակ չունեն ձեր ցաւին օգնելու, չտապում
են իրանց գործին: Եւրոպայի անդուրթ, որքան
խտապիրտ մարդիկ են, կասէք դուք. նոքա մի
կաթիլ գուր անգամ չունեն իրանց ընկերի դժ-
բաղդութեան վրա: Միթէ իրաւացի չէ ձեր ցա-
ւելը նրանց անտարբերութեան վրա: Ապաքէն նը-
րանք ոչ մի չարիք չեն արած ձեզ կասէք, դուք
նրանք չարին վասն զի մեր դժբաղդութեան ժա-
մանակ բարեք չարին մեզ:

Միթէ դուք, եղբայրք իմ, նոյնպէս չէք վար-
վում, երբ լուռ անցնում էք անինայ ծեծվող աշ-
խատաւոր անասնոց մօտից: Դուք եւս նոյնպէս
մտածում էք թէ գործ չունիք ուրիշ անասնոց
հետ, թող նրանց տէրերը պահպանեն իրանց ստա-
ցուածքը: Դուք այդ անելով կը ցուցանէք որ ան-
գուր մարդիք էք:

Զեր լուռութիւնը արդարացի կարելի չէ. ձեր
պարտքն է դարձրել խտապիրտ ընկերդ և
խրատ տալ, և ազատել չարաչարներից անասունը:
Մի արդարացի էք զձեզ նորանով, իբր թէ անա-
սնոց վրա ծեծի հետ թափված յիշոցները և հայ-
հոյանքները ձեզ վրա կը թափվին: Զափազանց
անձնասէր մի լինիք:

Կանում ենք կատարեալ յաջողութիւն: Գուցէ մեր առաջարկած միտքը իրագործվի երբ և իցէ, այն ժամանակ, մենք յուսով ենք, որ այս գրատունն էլ կը միանայ ընդհանուր կենդրոնական գրատան հետ:

Գ. Մ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Գաւառական մի քանի քաղաքներէ մեզ չնորհակալութիւն են յայտնում «Մշակի» № 107 ի մէջ տպւած «Հատ լաւ խաղ են խաղացեր» վերնագրով առաջարկող յօդուածի համար:

Երէկ յուլիսի 23-ին Արժուոյն թատրոնում հայերէն ներկայացումն կար, որի մասին մանրամասնօրէն կը գրենք:

Մեզ գրում են ԱՍՏՐԱՆՆԻՑ, որ այնտեղի հասարակութիւնը խնդրել է թեմական առաջնորդից թոյլտուութիւն հանգ. Ս. Նազարեանի հոգեհանգիստը կատարելու համար: Հոգեհանգիստը շատ չքեղ կերպով է կատարված:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԳԼԻՍ

«Nord» լրագրի վերջին համարներէ մէկի մէջ մենք բաղդ ունեցանք կարդալ հետեւեալ յօդուածը, որ գրել է այդ լրագրի Լօնդօնի

Յիւնար մարդու յիշողը դէպ չը պիտի վշտացնէ, վասն զի յիշողը չէ կարող ձեր պատիւը կտրել և անտարակոյս ձեզ այնչափ ցաւ չի պատճառի, որչափ, զգում է խեղճ կենդանին: Գուցէ վախճանում էք որ նա ձեզ չը լսէ. բայց երբ մի բարի մարդ պաշտպան է կենում չարաբովոյ անասուն, միւսը աւելացնում է իրանից համոզիլ խրատ, երբորը լաւ չէ անցնում նորա մօտից, այն ժամանակ խտտախորտը յախալայից կը մտածէ իր անգիտութեանը վրա:

Պիտի աւելք թէ մարդիկ անասուն չեն, և մարդկային ցաւերը անխնայ անասնոց չարչարանքներն չեն համեմատում: Իրաւունք ունի, բայց ոչ բոլորովին: Եթէ կամենում էք գութ ունենալ առ մարդիկ, գութ ունենէք առ անասուն:

Մարդը ևս շատ մարմնաւոր չարչարանքներ ունի և կարօտ է կարեկցութեան, շատ անգամ կարօտում է նորա բնութեան կենդանական մասը:

Երբ որ ձեր մարմնից կարօտութիւնը կը հոգաք, մի մտածանք նաև անասունները, որոնք ձեզ նման մարմին ունեն: Մարդը բանականութիւն ունի, որ նորա խղճութեան ժամանակ շատ կարող է օգնել նա ինչու ունի որով իր ցաւը յայտնել կարող է և խնդրել իր մարմնաւորների գիտութիւնը: Ունի, փոքր ինչ ազատութիւն, որով կարող է հրեմն ազատել իր եղբարց լուծի տակից: Կենդանին այս ամեն բաներից գութի է, նա բոլորովին մեր ձեռքին է, մեզ համար աշխատում և չարչարում է առանց կարողանալու մեզ իր չարչարանքները յայտնելու և առանց զօրութիւն ունենալու մեր իշխող լծից ազատվելու: Ուրեմն միթէ պէտք չէ որ նա արժանի լինի մեր կարեկցութեան և գիտութեան:

Մենք չենք ուզում ուրանալ այն իրաւունքը, որ մարդն ունի կենդանու վրա: Այդ իշխանութիւնը սուրած է մեզ ինքն Արարիչը: Մենք իրաւունք ունենք նրանց աշխատանքից օգուտ քաղելու և նրանց մտով կերակրելու: Բայց այդ իրաւունքը պէտք է բանեցնել խոհեմութեամբ և գիտարարութեամբ: Անասնոց աշխատանքից օգուտ չառնելը պէտք է և նրանց հանգստութեան համար հոգանք, բանական անբանների համար: Նոյն իսկ կենդանիները մօրթիւն ժամանակ նայելու է այնպէս մուգ-նեկ որ ինչքան կարելի է թիչ չարչարեն:

Թղթակիցը. այս յօդուածը ինչպէս ընթերցողը կը տեսնի, վերաբերում է մասամբ Հայաստանի հարցին: Ահաւասիկ այդ յօդուածի բովանդակութիւնը:

«Pall Mall Gazette» լրագրի կուսակից պահպանողականները փոքր ինչ բաւական են երևում այն պատասխանից, որ մարիկը Ալիս բլուրի տուեց լորդ Կարնարվոնի այն հարցմունքներին, որոնցից երևում է, որ անգլո-թիւրքական դաշնագրութեանց սկսած մինչև այժմ հայերի դաժանելի դրութիւնը ամենաչնչին փոփոխութեան անգամ չէ ենթարկվել: «Pall Mall Gazette» լրագրի պատերազմաէր և ռուսաստանաց կուսակցութեան անդամները պնդում են, որ Փաքթ-Ասիայի վրա ունեցած անգլիական պաշտպանութիւնը (protectorat) մի օտարտի նմանութիւն ունի մի միաժախ: Եթէ մտածենք, որ Անգլիան սուլթանի և նրա հպատակների վերաբերութեամբ ոչ ինչ «առանձին» խոստումն չէ արել, ուրեմն ի՞նչ պէս կարող ենք ենթադրել, որ նա զանազան պետութիւններից կարող է հաւասար օրէնքներ պահանջել, որպէս զի երկարացնէ Արևելքում statu quo օրէնքը: Լորդ Բիկօնսթրիլի նախկին երկրպագուները այժմ ակամայ խոստովանում են, որ ազդն էլ այնպիսի մի առանձին մեծ նշանակութիւն չէ տալի վերջին անգլո-թիւրքական դաշնագրին, բայց նրանք սաստիկ վերոյժ են երևում, որ կառավարութիւնը չէ կարողանում գործ դնել իր ազդեցութիւնը Փաքթ-Ասիայում արտօնութիւններ պարգեւելու այն ժողովրդին, որին նա մի քանի տարի սրանից առաջ հաւատացնում էր, որ այդ արտօնութիւններն արդէն ստացված վերջացած են: Բաղաբական ներկայ լարված դրութիւնը յուսահատեցնում է պահպանողականներին, և նրանք առաջ վայ պէս էլ այնքան կուրօրէն չեն հաւատում ազապայ ընտրութիւնների իրանց յաջողութեանը: Նրանք նոր են համոզվում, որ Բիկօնսթրիլի բռնած քաղաքական ընթացքը կը պաղեցնէ բոլոր այն ազնիւ սրտերը, որոնք

Գուցէ ինչպե՞ս իմ, դիւրաւ կը հասկանաք անշուշտ որ իմ ասածներս գլխաւորապէս աշխատող և ընտանի անասնոց համար էր, որոնք մեր օգտին են ծառայում: Վարի կենդանիք. այժմ այնքան չեն հպատակ մարդուն, և այնքան նեղութիւն չեն քաշում նրա անգիտութիւններից:

Մեր երկրաւոր հայը կենք տալով նրանց, տուաւ նաև տեղ լայնատարած աշխարհիս երեսը, և կերակրում է զիրենք և թէպէտ մարդը նրանց վրա տարածում է իր իշխանութիւնը, նոքա ևս գիտութիւնը ընդունելու իրաւունք ունի: Մեր օրէնքը, այս բարի զգացմամբ, արգելում է զարմանք անասունների սպանելու, երբ ամեն բան Աստուծոյ աշխարհում ծաղկում է և ամեն կենդանի արարածը կենաց մեծ փառքի մէջ է: Իրաւ է կան այնպիսի կենդանիք որ մարդու վնասակար են և նրա ծանր աշխատանքից պտուղները ոչնչացնում են: Այնպիսի անասունները պէտք է ոչնչացնել, բայց այդպիսի ջարդը առ հարկ լինելով մեր շատ պէտք է ընդարձակել մեր անգիտութիւնը: Պէտք է ըստ կարի չուտով կարծել նրանց կեանքը: Քրիստոնէի անվայել գործ է գիտութեամբ երկարացնել մեռնող անասնոց չարչարանքը և իբր թէ զուարճանալ և ուրախանալ նրանց չարչարանքով:

Խտտաբնութիւնը առ անասուն յաճախ մեծ վնաս է բերում նոյն իսկ մարդու: Գորա համար ես կը խօսեմ ձեզ հետ, եղբարք, որ, ուրիշ անգամ իսկ այժմ կը կրկնեմ համառօտ այս աւուր առաձա՛:

Ամենից առաւել ընտանի և աշխատող կենդանիք, որ օգուտ են տալիս մարդու, իրանք ունեն խնամք պահանջելու մարդուց: Այս կարեկցութիւնը և գութը պահանջում է:

Ա. Որ մենք չը նեղենք զիրենք այնպէս չափազանց աշխատութեամբ, որ նոցա զօրութիւնից վեր են և կը տկարացնեն և կը կարծացնեն նրանց կենսաբան:

Բ. Որ չը չարչարենք զնոսա ծնեկով, երբ տեսնում ենք որ նոքա ոյժ չունեն ծանր աշխատութեան համար:

Գ. Որ կերակրվելով նոցա աշխատանքով և ուտելով նրանց միսը, տանք նրանց որչափ կարող ենք լաւ կերակուր և բնական և նրանց մարդութեան հոգ տանենք:

անկեղծ սրտով ցանկանում են հայրենիքի բարօրութիւնն ու երջանկութիւնը: Պէտք է իմանալ թէ Բիկօնի դաշնագրութիւնը ինչ շահաւէտութիւն է խոստանում, և այն թէ մարիկը Ալիսբլուրի ինչպէս է կամենում օգտակար անել այդ խոստումները: Բայց ինչպէս երևում է մարիկը Ալիսբլուրի իրան համար օրէնք է դրել խուսափել ամեն տեսակ բացատրութեանց, յայտնելով, որ Անգլիան գործում է այս դէպքում նոյնքան անկեղծութեամբ և նոյնքան եռանդով, որքան եւրօպական միւս պետութիւնները, և այլակերպ նա չէ էլ կարող գործել, որովհետեւ Բիկօն քիայի մէջ յեղափոխութիւն անել միայն Անգլիայի միջնորդութեամբ աներազելի է, և թէ այդ նպատակին հասնելու համար լորդ Ալիսբլուրի կարծիքով (զոնէ ինքը այդպէս է ասում) անշուշտ հարկաւոր է ընդհանուր եւրօպայի աջակցութիւնը: Ժողովուրդը փոքր ինչ կասկածում էր կարինէտի այսպիսի վարմունքի մասին. բայց այժմ այդ կասկածները հետզհետէ փարատվում է, որովհետեւ նա իր ականջներով լսում է արդէն կարինէտի անհամբերի մէկի բերանից այն խօսքերը, որոնցով փարատվում է նրա կասկածը: Պէտք է տեսնել թէ պահպանողականները ինչպիսի սրտամաշութեամբ են նայում կարինէտի վրա, որը այժմ մի դիպլոմատիական հասարակ օտարխոյ մոռացաւ իր հին բարեկամներին և յանկարծ անցաւ թշնամի բանակը: Ասում են որ այսպիսի դիպլոմատիական խաղեր յատուկ են մանաւանդ անգլիական կարինէտին: Հասարակական ողջամիտ կարծիքը միշտ հետևում է այն սկզբունքին, թէ որտեղ իրաւունք կայ, այնտեղ էլ պարտականութիւններ կան, բայց լորդ Ալիսբլուրի կամենում է քաջալերել երկրին, ասելով, որ կառավարութիւնը չէ կարողանում անել այն, որի մասին նրան երբէք չէ կարելի պատարակել, և այդ ամենապարզ պատճառով, որովհետեւ նա չէ կարող անել այն, որ դուրս է նրա կարողութեանց:

Ալիսբլուրի ասում է այս խօսքերը մասամբ

Գ. Պէտք չէ խտտախորտ լինել նաև առ ընտանի անասունս:

Աստուծոյ շնորքը և ողորմութիւնը լինի ընդ ձեզ և տպաւորէ ձեր սրտի մէջ գիտութիւն և բարեպտութիւն, ոչ միայն առ եղբարս մեր առ Քրիստոս, այլ և առ ամենայն կենդանի արարածս Աստուծոյ Ամէն:

Խ Ր Ա Մ Ն Ո Ր Պ Ք

Թէ ուրեմն վնասակար է մեր հոգւոյն անասնոց հետ խիստ վարուելը, և ինչքան որ յաւան օգուտ կարող է լինել նոցա հետ գիտութեամբ մի քան վարվելուց:

Մի նեղաբան, քրիստոնեայ եղբարք, եթէ դարձաւ խօսեմ ձեզ անասնոց վրա գիտելու մասին, Այս վերջին խօսքը կը լինի այդ նիւթին վրա: Տացէ Աստուծոյ որ այս խօսքերս ձեզ օգուտ բերեն և այլ ես հարկ չը լինին նոյնը կրկնել:

Մինչև հիմա ես ձեզ երկար խօսեցայ կենդանեաց վրա, որ յորդորեմ զձեզ կենդանեաց հետ գիտութեամբ վարվել, և որ նոքա Աստուծոյ արարածներին և դուք զիրենք կը չարչարէք և ցոյց եմ տուել որ կենդանիք իրաւունք ունեն գիտութիւն պահանջելու ձեռնից: Այժմ ձեզ կամենում եմ ցոյց տալ այն վնասները, որ ձեզ կը հասնեն անասնոց հետ խտտութեամբ վարվելուց:

Տեղի և ժամանակը չէ այստեղ ձեզ բացատրելու այդ վնասն և օգուտը անտեսական մասին: Թող, փորձառու և բարեմիտ տէրերը պատմեն ձեզ, որ օրինակ լաւ պահված անասունը աւելի լաւ քաշում է ծանր բեռները, և աւելի շատ է անում իր գործը և թէ առաւել շատ մոտեց տալիս է ձեզ, քան թէ այն անասունը, որ լրար է և վատում է, չարչարված է, չափազանց աշխատանքով և վատ կերակրով: Իսկ եթէ մեր տէրերը թիչ փորձառութիւն և տեղեկութիւն ունեն այդ բանին, լսեցէք այն մարդոց, որ եղել են ուրիշ երկրներում, ուր վաղուց հոգաւ կը քաշեն աշխատող կենդանեաց համար, և գործ են դրել ամեն տեսակ միջոցներ նոցանից օգուտ քաղելու:

Այժմ կամենում եմ խօսել ուրիշ այնպիսի օգուտների և վնասների վրա, որ առաւել վեր են քան թէ անտեսական վնասներն և օգուտներն: Ամենայն

մեղադրելով կարինէտին, սա շատ վատ մեթօդ է մի միսխտրութեան համար, որը մինչև այսօր կարելի է ասել միայն ցնորքնութիւն է ապրել:

Վերջացնելով «Nord» լրագրի պատուելի թղթակցի յօդուածի այս մի քանի տողերը, մենք աւելորդ չենք համարում յիշել և մի քանի համառօտ տեղեկութիւններ լորդ Կարնարվոնի այն նկարագրութեան մասին, որ նա արաւ լորդերի ժողովում Հայաստանի վերաբերութեամբ:

Պիցիական վարչութեան կամայականութեամբ նկարագրելուց յետոյ, պատուելի լորդը անցնում է դատաստանական հարստահարութիւնների քստմունքի նկարագրութեանը:

Կատարների գործադրած հարստահարութիւնները զարշնչի են. ամեն օր, ամեն ժամ դուք կը պատահէք սուտ վկայութիւններ, իսկ հայհոյել անպատուելի դրանք առ մենահասարակ ու ամենատիրական երեղծներ են: Քրիստոնեաների վկայութիւնը չէ ընդունվում: Գուց չը կարծէք, որ մեզ յայտնի չեն այն անթիւ, անհամար ֆիրմաններն ու յայտարարութիւնները, որոնք միշտ խոստանում են, որ քրիստոնեաների վկայութիւնը կընդունվի, բայց այդ առաջարկութիւնը միշտ մերժվել է, և այն դատաւորը, որ պէտք է ընդունի քրիստոնեայի վկայութիւնը հիմնվելով իր կրօնի պատուիրանքի վրա, նրան միշտ հեռացնում է վկայութիւնից: Ամեն դէպքում քրիստոնեաները ենթարկված են ամենամատանելի բռնակալական հարստահարութիւնների: Քրիստոնեայի և մահմետականի մէջ դրված տաղտալի անհասարակութեան մասին մենք օրինակ կը բերենք մի դէպք, ուր մի կալուած պէտք է երկու հաւասար մասն լինէր մի քրիստոնեայի և մի մահմետականի մէջ, կալուածը երկու արդար հաւասար կտոր արին և ինչ էք կարծում, քրիստոնեայի մասը արժէր 500 պիաստր, իսկ մահմետականինը միայն տասն անգամ աւելի, այսինքն 5,000, տեսնում էք, որ զանազանութիւնը շատ մեծ չէ: (Ախմայ Ժալիս):

քրիստոնեայ իր սրտի մէջ աւելի պիտի հոգայ իր հոգւոյն օգտին և վնասին վրա:

Մտածեցէ՛ք թէ որքան տարբեր են իրարմէ կենդանեաց վրա և մարդկային քրիստոնէական հոգւոյ վրա հոգա քաշելը: Միթէ գութ չունենալով առ անասուն կարող է քրիստոնէի հոգին կորսնել, կամ քաղցր վարմունքը նրանց հետ կօշտի մեր հոգւոյ փրկութեանը:

Այո, քրիստոնեայ եղբարք, չէ կարելի բարեգործ և փրկութեան արժանի համարել այն մարդը, որը չէ յափշտակում, չէ նեղում, չէ վշտացնում իր ընկերին, բայց իրեն պարտք չէ համարում գութ ունենալ անասնոց վրա, բանական և արդար կերպով վարվել Աստուծոյ արարած արարածների հետ: Տեսնում է երկիր լրիւ իւրով (Սղ. թղ. 5. 1), կասէ Կալիթ մարգարէն, այսինքն Տեսնում Աստուծոյ կը պատկանի երկիրս և ինչ որ նրա վրա կայ:

Եթէ Աստուծոյ զամենայն ինչ խոնարհաբար ի ներքս ոտից նորա, զարկաւ և զոչնար, զիրէ վայրի և զԺաշուսն երկրի և զձեռնս ծովու, (Սղ. Բ. համար 7, 8, 9):

Ուրեմն մարդը պէտք է լինի խնամաւոր և բարի կառավարիչ աստուածային բարեաց Հայիւ պիտի պահանջէ Աստուծոյ նաև փաշտված անասնոց համար, ինչպէս որ տաճարէր համար կը պահանջէ անիւտ անտեսէն որ, վառնած է նրա սրտացումքը:

Բաց յայնմանէ այն մարդը որ առ անասունս գութ չունի, կասկածելի է որ բարեխորտ լինի առ ընկերն: Անասնոց հետ անգիտութեամբ վարվողը գրեթէ անգութ է նաև առ մարդիկ: Ինչ է պատճառը: Վասն զի բարի կամ վատ բնաւորութիւնը ոչ միայն մարդոց հետ վարվելիս է երևում, այլ և մեզ չըբաւատող ամենայն բաների մէջ: Եւ առաջինի մարդը բարի կը լինի ոչ միայն առ մարդիկ, այլ և առ այն ամենը (որ բարութեան ենթակայ է), որ նրա ձեռքին տալիս է: Մարդս այնպէս ստեղծված է, որ կարող է բարիք կամ չարիք գործել այն ամեն բաներու ազդեցութեամբ որ նրա չըբաւատում են, իսկ նա իր կողմից բարի կամ չար է երևում առ այն ամենը, որոց մէջ ապրում է:

Ի դուր չէ բնականորէ զմեզ Աստուծոյ երկրի վրա և մեր բանական հոգւոյ տուել է մարմին, որ

Типографія А. А. Михельсона